

Wprowadzenie

Rozwijanie sprawności mówienia w języku obcym to z całą pewnością bardzo trudne zadanie, szczególnie wtedy, kiedy uczący się mają na co dzień ograniczony kontakt z tym językiem, a to właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w naszym kraju. Nie chodzi przecież o to, aby uczniowie potrafili wyrecytować taką czy inną kwestię z pamięci czy też odgrywali role na podstawie wcześniej przygotowanego skryptu, ale o to, aby potrafili spontanicznie się porozumiewać w różnych, często trudnych do przewidzenia, sytuacjach i skutecznie osiągać zamierzone cele komunikacyjne, używając przy tym języka docelowego w sposób poprawny, precyzyjny i dostosowany do określonego kontekstu. Osiągnięcie tego celu zależy od bardzo wielu czynników, ale jednym z najważniejszych są działania podejmowane przez nauczyciela, a te często pozostawiają wiele do życzenia, ponieważ uczniowie rzadko mają możliwość uczestniczenia w autentycznej komunikacji, szczególnie takiej, w której muszą konstruować dłuższe wypowiedzi, a jeśli tak się nawet dzieje, to, z uwagi na wymagania egzaminacyjne, zbyt mało uwagi przywiązuje się do zapewnienia odpowiedniej jakości tych wypowiedzi. Niniejsza praca zbiorowa ma za zadanie przyczynić się, przynajmniej w jakimś zakresie, do zmiany tego stanu rzeczy. Zamieszczone w niej teksty zawierają szereg cennych propozycji dotyczących rozwijania sprawności mówienia, często w oparciu o ważne modele teoretyczne i wyniki prowadzonych badań empirycznych. Artykuły te zostały podzielone na trzy części, zgodnie z poruszaną w nich problematyką. I tak, w części pierwszej, zatytułowanej *Rozwijanie sprawności mówienia*, czytelnik znajdzie opracowania poświęcone nauczaniu podsystemów języka, których opanowanie na odpowiednim poziomie jest niezbędne w celu skutecznego porozumiewania się, kwestii zapewnienia autentyczności interakcji podczas lekcji, a także możliwości wykorzystania treningu interkulturowego w rozwijaniu sprawności mówienia. W części drugiej, opatrzonej tytułem *Czynniki indywidualne a sprawność mówienia*, znaleźć można teksty dotyczące roli przekonań uczniów i nauczycieli, czynników afektywnych oraz różnego rodzaju deficytów w nauce mówienia w języku obcym. Natomiast w części trzeciej, pt. *Ocenianie sprawności mówienia*, zamieszczono artykuły poruszające zagadnienia związane z ewaluacją wypowiedzi ustnych, zarówno przez nauczyciela, jak i przez uczniów, oraz korektą błędów językowych. Jestem przekonany, że książka spotka się z zainteresowaniem nie tylko teoretyków i badaczy, ale także metodyków, autorów materiałów edukacyjnych, studentów przygotowujących prace licencjackie, magisterskie czy doktorskie, a także nauczycieli, którzy chcieliby bardziej skutecznie rozwijać sprawność mówienia podczas swoich lekcji.

Miroslaw Pawlak